

4. залучення професіоналів. Успішне будівництво потребує висококваліфікованого персоналу. Необхідно залучати до роботи професіоналів з великим досвідом, які зможуть забезпечити виконання робіт в строк та з необхідною якістю. Крім того, важливо забезпечити періодичне навчання та підвищення кваліфікації співробітників.

5. планування ресурсів. Необхідно планувати ресурси, такі як матеріали, інструменти, техніку. Особливу увагу варто приділити професіоналам – фахівцям будівельникам. Планування ресурсів дозволяє ефективно використовувати засоби та забезпечувати своєчасну поставку ресурсів на будівельний об'єкт.

6. використання прозорих процесів та систем контролю. Важливо забезпечити прозорість управління будівництвом та контролю за виконанням робіт. Це дозволяє зменшити ризики та підвищити якість робіт, а також забезпечує довіру стейкхолдерів до процесу будівництва.

7. дотримання строків з необхідною якістю. Крім того, важливо забезпечити періодичне навчання та підвищення кваліфікації співробітників.

Забезпечення високих темпів будівництва та розвитку агропромислових об'єктів є важливим кроком відновлення економіки України в процесі повоєнної відбудови. Без цього неможливо зберегти ключову роль України на світових ринках зерна та інших продуктів агропромислового комплексу. Підвищення ефективності управління будівництвом агропромислових об'єктів допоможе забезпечити їх якісне та своєчасне виконання, знизити витрати та ризики, а також підвищити довіру зарубіжних стейкхолдерів – інвесторів процесу будівництва.

Залучення інвестицій, співпраця з місцевими громадами та органами влади також мають важливе значення для ефективного управління будівництвом агропромислових об'єктів. Це дозволяє забезпечити фінансову стабільність та взаємодію з місцевими потребами та регуляторними вимогами.

Лілія КРИСОВАТА

*студентка Київського національного
університету імені Тараса Шевченка*

ДЕТЕРМІНАНТНА МОДЕЛЬ ПОДОЛАННЯ ГЛОБАЛЬНИХ НОВІТНІХ КРИЗ З УРАХУВАННЯМ ЦІЛЕЙ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Майбутні покоління будуть основними бенефіціарами або жертвами рішень, прийнятих у наступні кілька років. Таким чином, інтереси прогнозованих 10,9 мільярдів людей, які народяться у 21 столітті, повинні бути враховані в поточній політиці та прийнятті рішень. Однією з головних загроз для майбутніх

поколінь є яскраво виражена тенденція міжнародної системи до короткострокового мислення та прийняття рішень.

Ця тенденція, посилена короткочасним політичним тиском, може загострити проблеми, з якими зіткнуться майбутні покоління: від зміни клімату, втрати біорізноманіття та забруднення до розповсюдження ядерної зброї, нових пандемій, економічної нерівності та політичної нестабільності.

Враховуючи невизначеність, міжнародне співтовариство має інвестувати в майбутній мир і безпеку, працювати над збереженням глобального надбання та забезпечувати критичні глобальні суспільні блага на користь майбутніх поколінь, а також наших власних. Усі країни повинні прагнути врахувати інтереси майбутніх поколінь у національних стратегіях, розробляючи національні дорожні карти для забезпечення безпеки людей, боротьби зі зміною клімату та задоволення основних соціально-економічних потреб. Вони могли б представити ці національно адаптовані стратегії на Саміті майбутнього у вересні 2023 року, допомагаючи впроваджувати перспективні ідеї в національну політику, одночасно зміцнюючи глобальну Декларацію та Спеціального посланника на підтримку майбутніх поколінь.

Спустошення, спричинені пандемією COVID-19, є свідченням гострого розриву в управлінні в глобальній системі охорони здоров'я та закликають світ замислитися над найкращими методами політики для підготовки до майбутньої відповіді на пандемію. Не зумівши створити національну, регіональну та глобальну стійкість, міжнародна спільнота була атакована зненацька надзвичайно заразним вірусом та його стрімкою еволюцією. За відсутності багатостороннього механізму для забезпечення та координації рівного доступу багато країн були втягнуті в жорстоку конкуренцію за основні медичні товари, часто на шкоду країнам, що розвиваються. Розповсюдження вакцини проти COVID-19 не було ні адекватним, ні справедливим. Світ все ще далекий від мети Всесвітньої організації охорони здоров'я щодо вакцинації 70 відсотків населення планети до середини 2023 року.

Лише 13 відсотків людей у країнах з низьким рівнем доходу були вакциновані порівняно з майже 70 відсотками в країнах з високим рівнем доходу, що значною мірою є результатом того, що багаті країни накопичують і віддають перевагу своєму власному населенню. Минулого року, наприклад, США та європейські країни продовжили введення бустерних щеплень, незважаючи на прохання ВООЗ відкласти це, доки країни, що розвиваються, не отримають достатній доступ. Ініціатива COVAX, яка є партнером ООН, досягла певного прогресу в усуненні розриву в капіталі щодо вакцин, але вона страждає від відсутності ефективного керівництва та недостатнього фінансування з боку основних країн.

Що ще гірше, деякі країни використовували пожертвування вакцин як інструмент розширення дипломатичного впливу. Важка ціна пандемії для здоров'я ведеться паралельно з багатьма ширшими соціально-економічними невдачами. Згідно зі звітом Світового банку в жовтні 2021 року, ще 97 мільйонів людей зазнали крайньої бідності через пандемію, і, за оцінками, було втрачено три-чотири роки прогресу у викоріненні бідності. Зокрема, країни, що розвиваються, переживають слабкіше відновлення від COVID-19 через повільнішу вакцинацію та жорсткішу фіскальну та монетарну політику. Нарешті, пандемія була використана авторитарними урядами для консолідації влади та обмеження громадянських свобод.

На додачу до побоювань щодо появи нових варіантів і підваріантів Covid-19, незворотних змін клімату та розриву співпраці в глобальній економіці після холодної війни, конфлікт між Росією та Україною приніс руйнування та спровокував кризу біженців такого масштабу, якого в Європі не було з часів Другої світової війни. У той же час громадянські війни та екстремістське насильство в Африці та на Близькому Сході продовжують спричиняти людські страждання та завдавати шкоди навколишньому середовищу.

Встановлення балансу між національними інтересами та наданням глобальних суспільних благ і освіченим глобальним лідерством – це буде непросто завдання у порядку денному Саміту наступного року. Натхнення слід черпати у подіях, які мали місце майже сто років тому, коли в 1928 році, після руйнівної Першої світової війни, лідери п'ятнадцяти великих країн підписали Паризький мирний пакт, першу глобальну угоду, яка розглядає війну як відхід від цивілізованої політики. Хоча це явно не створило миру у всьому світі, це викликало серію подій, які згодом зробили міждержавні війни набагато менш поширеними. Зокрема, це сприяло створенню Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних інституцій і угод, які віддають перевагу співпраці, а не війні, у тому, як держави ведуть свої відносини з іншими державами, якими б великими чи малими вони не були.

17 цілей сталого розвитку (ЦСР), визначених Порядком денним ООН на період до 2030 року, становлять глобальну програму та інструмент миру та процвітання в усьому світі. Штучний інтелект та інші цифрові технології, які з'явилися в останні роки, зараз застосовуються практично в усіх сферах суспільства, економіки та навколишнього середовища. Тому не дивно, що їх поточна роль у досягненні або перешкоджанні ЦСР стала критичною. Цифрові технології характеризуються своєю інноваційністю. Ці технології мають здатність швидко розвиватися та адаптуватися до різних секторів як до спільної основи, що породжує нові бізнес-моделі. Зокрема, штучний інтелект (ШІ) та цифрові технології, що його оточують, такі як великі дані, блокчейн, хмара, віртуальна та доповнена реальність тощо, революціонізують наше суспільство,

сприяючи його трансформації в нинішню епоху так званої четвертої індустріальної епохи Революції. По суті, очікується, що ці технології консолідуються як суспільний та економічний важіль для трансформації в глобальному масштабі.

Зараз ШІ досяг достатнього рівня зрілості як головна наукова дисципліна, так і як технологія, поширившись із лабораторій на все суспільство. Промисловість і державні адміністрації все ширше використовують інтелектуальні та цифрові технології у своїх щоденних проектах і починаннях. Економічний вплив штучного інтелекту значно зріс за останні роки, і останні дослідження прогнозують 15-мільярдний економічний вплив до 2030 року. З цих причин штучний інтелект може – і повинен – сприяти досягненню 17 цілей сталого розвитку (ЦСР), визначених у Порядку денному ООН на період до 2030 року, ставши посередником у досягненні 169 цілей, що лежать в основі таких цілей.

Список використаних джерел:

1. Whelsy Bounou, Alhonita Yatié, “The impact of the Ukraine–Russia war on world stock market returns”. *Economics Letters*, Volume 215, June 2022, 110516, <https://doi.org/10.1016/j.econlet.2022.110516>
2. Paulo Pereira, Wenwu Zhao, Lyudmyla Symochko, Miguel Inacio, Igor Bogunovic, Damia Barcelo “The Russian-Ukrainian armed conflict will push back the sustainable development goals”. *Geography and Sustainability*, Volume 3, Issue 3, (2022), pp. 277-287, <https://doi.org/10.1016/j.geosus.2022.09.003>
3. Syrtseva, S., Ivaniuk, U., Fedotova, I., Hurina, O., Dovzhyk, O., & Nazarenko, O. (2022). “Innovative potential and development of Ukrainian small enterpris-es during the war (2022-2023)”. *Amazonia Investiga*, 11(58), 222-232. <https://doi.org/10.34069/AI/2022.58.10.24>
4. Batryn, N. “Wartime leadership in the context of organizational change theories”. *International Science Journal of Management, Economics & Finance*, 2(1), (2023), pp. 96–103. <https://doi.org/10.46299/j.isjmef.20230201.10>
5. The 24th United Nations Conference of Parties (COP 24). *Climate Change Summit Greenhouse Gas Sci Technol.* 9:6–9 (2019); DOI: 10.1002/ghg
6. Frank Schimmelfennig. *International Socialization in the New Europe: Rational Action in an Institutional Environment*. March 2000. *European Journal of International Relations* 6(1):109-139 DOI:10.1177/1354066100006001005
7. Thomas Fues, Li Dongyan, Martina Vatterodt. *The role of the United Nations in the global development architecture: Steps towards greater coherence. Paper presented to the Annual Meeting 2007 of the Academic Council on the United Nations System (ACUNS), June 6-8, 2007, New York City.*

8. *Naif Al-Mulla. Diplomatic Pressure and Interstate Socialization at the United Nations Department of Politics and International Studies University of Cambridge. Girton College, Cambridge Easter Term 2022.*

Дмитро ДЕГТЯРЬОВ

*Аспірант Західноукраїнського
національного університету*

ОСОБЛИВОСТІ МІЖНАРОДНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ В ПОСТКОВІДНИЙ ПЕРІОД

Пандемія COVID-19 суттєво вплинула на розвиток міжнародної економіки. Внаслідок пандемії та подальших обмежень багато країн зіткнулися з економічним спадом, а міжнародна торгівля та інвестиції також знизилися. Однак протягом 2021-2022 років були помітні деякі позитивні зміни.

Нижче наведено деякі з основних особливостей розвитку міжнародної економіки після COVID-19:

1. Відновлення торгівлі та виробництва: У міру того, як країни випустили вакцини та послабили обмеження, відбувається поступове відновлення світової торгівлі та виробництва. Це призводить до зростання економічних показників у різних країнах.

2. Зростання електронної комерції: Ситуація, що склалася, підвищила інтерес до онлайн-торгівлі. Багато споживачів перейшли на онлайн-купівлі, а компанії все більше інвестують у цифрові технології, щоб покращити досвід покупців.

3. Зміцнення регіональних економічних зв'язків: У відповідь на пандемію і глобальний економічний спад багато країн почали зміцнювати свої регіональні економічні зв'язки. Це може призвести до збільшення обсягу торгівлі та інвестицій у межах регіону.

4. Зміна у глобальній економічній ієрархії: Пандемія призвела до зміни у глобальній економічній ієрархії. Деякі країни виявилися лідерами у сфері виробництва певних товарів чи послуг, тоді як інші знизили свій економічний вплив.

5. Зростання цін на товари: Через проблеми з виробництвом та логістикою в деяких країнах, а також через підвищений попит на певні товари, багато цін на товари підвищилися. Це призвело до інфляції та вплинуло на купівельну спроможність населення.